

цього вже видно: за 2012 кількість платників податків збільшилася більш ніж на 360 000, а число неплатників ПДВ, як вважають, значно скоротилося.

Одним із поширених у багатьох країнах світу інструментів детінізації є механізми фінансового контролю за доходами протиправного походження. Так, в Італії законодавчо введена заборона на розрахунки готівкою на крупні суми; в Німеччині існує обов'язкове декларування розрахунків з нерезидентами; а в Японії – обов'язковий фінансовий моніторинг щодо великих фінансових операцій [3].

Таким чином, детінізація економіки являє собою цілісну систему дій, спрямованих передусім на подолання та викорінення причин та передумов тіньових явищ та процесів. Стратегічною метою в Україні має стати істотне зниження рівня тіньової економіки шляхом створення сприятливих умов для переведення тіньових капіталів у легальну економіку, стимулювання реінвестування коштів у розвиток підприємств та забезпечення на цій основі економічного розвитку країни.

Список використаних джерел

1. The Shadow Economy In Europe. – Режим доступу: <http://www.econ.jku.at/members/Schneider/publications/2015/ShadEcEurope31.pdf>.
2. Оліфіренко О. О. Протидія відмиванню «брудних коштів та фінансування тероризму: громадська підтримка та контроль // Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 20.06.2010 р.). — К.: Національна академія внутрішніх справ України, 2010. – С. 17 – 24.
3. Онищенко С. В., Лапінський І. Е. Міжнародний досвід боротьби з тінізацією економіки в умовах глобалізації // Ефективна економіка. – 2013. – №. 2.
4. Вуй, Т. Н., Primierova, О. К. (2018). “Tax stimulation of small-size business development in Ukraine”, *Efektivna ekonomika*, [Online], vol. 9, available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6533>.
5. Лук'яненко, І., Віт, Д. (2017). Системний аналіз формування державної політики в умовах макроекономічної дестабілізації.

РЯБЦУН Є.І

Студент 2 курсу, НаУКМА

ПЕРВИННЕ РОЗМІЩЕННЯ МОНЕТ (ICO) ЯК НОВИЙ СПОСІБ ФІНАНСУВАННЯ ПРОЕКТІВ

Первинне розміщення монет (далі ICO) – інноваційна модель залучення коштів, яка дозволяє обійти труднощі і витрати традиційних інвестиційних моделей через випуск токенів на основі блокчейну [1].

Історично цьому методу залучення капіталу надавали перевагу стартапи блокчейн індустрії, але тенденції вказують на те, що новий інструмент фінансування може сколихнути й інші галузі.

Механізм створення ICO надзвичайно простий, тому і має незначну кількість бар'єрів на шляху реалізації. Засновник проекту звертається до спеціальної платформи, фірми або власноруч програмує токени, далі компанія

випускає білу книгу - план, який містить деталі проекту. Зрештою продає їх інвесторам в обмін на інші криптовалюти або фіатні гроші, в разі успіху проекту інвестори або перепродають токени на вторинному ринку, або використовують їх для участі в проекті та його закритій інфраструктурі (Рис.).

Рис. Спрощений вигляд циклу первинного розміщення монет

Наявність децентралізованої мережі та двосторонніх контрактів, на жаль, не гарантують безпечність інвестицій. Переважна більшість ICO у своїх нормативних документах – білих книгах – чітко вказують, що в разі провалу проекту – інвестиції не будуть повернуті (Табл.).

Інвестиційний бум 2017 року дав сигнал недобросовісним компаніям на запуск фіктивних проектів, що призвело до значної втрати довіри та навіть втручання державних регуляторів.

Головною перешкодою на шляху створення універсального регулювання є унікальність кожного ICO, спричинена варіативністю природи токена та його екосистеми, положеннями смарт-контрактів.

Таблиця. Ризики та переваги ICO

Для засновників	
Переваги	Ризики
низька вартість транзакцій	хакерські атаки
створення спільноти споживачів	обмеження регулятора
швидкість залучення капіталу	
збереження повного права власності	
Для інвесторів	
демократизація інвестицій	шахрайство
високий очікуваний прибуток	спекуляції, маніпуляції ціною

Використання механізму ICO зустріло опір та заборону в Китаї, усі запуснені проекти мали повернути інвестиції вкладникам, та у Південній Кореї у вересні 2017 року, в Індії у квітні 2018 року. У США ICO проходять перевірку на належність до цінних паперів – тест Ховей (1946) та, за позитивним

результатом, регулюються як цінні папери, компанії-ініціатори тоді мають відповідати ряду жорстких вимог, що унеможлиблює продовження більшості ICO. У грудні 2018 року до конгресу була подана пропозиція нового закону “Token Taxonomy Act”, який націлений на перегляд ставлення до криптовалют і токенів.

Європейський орган з цінних паперів та ринків (ESMA) у січні 2019 року опублікував свої поради до інституцій Європейського Союзу (ЄС) – Комісії, Ради та Парламенту, закликаючи ввести додаткові заходи для забезпечення захисту учасників ICO. Найсприятливішими країнами для проведення ICO є Швеція (“Криптова долина”) та Сінгапур.

В Україні відсутнє чітке регулювання токенів та первинного розміщення монет, але відповідно до українського законодавства випускати токени з властивостями цінних паперів – заборонено.

Поруч з ICO з середини 2017 року почало з’являтися так зване розміщення цінних паперів-токенів (STO), основна відмінність між ними – це контроль з боку регулятора, захист інвесторів, наявність реального токенозованого активу. Говорити про поступ або еволюцію ICO в STO, попри технологічну спорідненість, – не є доречним, оскільки вони несуть користь для зовсім різних типів компаній.

Незважаючи на брак довіри та бажання брати участь у ICO, повне зникнення первинного розміщення монет на даному етапі розвитку блокчейн технології ми наврядчи спостерігатимемо, бо ICO досі залишається найшвидшим, найдешевшим та найефективнішим способом залучення капіталу.

Варто задуматися й про регуляторну базу, бо побоювання щодо ICO, потенційне збільшення контролю та додаткове регулювання означають втрату основних переваг системи, а саме – легкості входу, швидкості, та вартості проведення. Проекти, які не мають змоги отримати фінансування традиційними інструментами, але продукують вартісну та інноваційну ідею, втратять єдину надію – ICO.

Отже, ICO (первинне розміщення монет) забезпечує стартапам та новим ідеям гнучкість у залученні капіталу, клієнтську базу для їх продуктів або послуг. Головне завдання майбутнього розвитку галузі – забезпечити, щоб трансформація оригінальної концепції ICO не перешкодила інвестиціям у новітні технології, а навпаки сприяла пришвидшенню економічного обміну та залучення інвестицій.

Список використаних джерел

1. Білоус К. Криптовалюти в Україні: технологія, ринок, регулювання [Електронний ресурс] / Катерина Білоус. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: https://drive.google.com/file/d/1YfN-8NgdA27KU_4cQW_ImWmZUQcaVu8i/view?fbclid=IwAR0BW4Ncimy7gF0VKvzan28n6_yjtGiuQ_9sv35wjmFSwVPvD6Eakv2xcfg.
2. Kaal, W. (2018). “Initial Coin Offerings: The Top 25 Jurisdictions and their Comparative Regulatory Responses,” working paper, University of St.Thomas School of Law, SSRN-id3117224.

3. Beneditti, H. and L. Kostovetsky (2018). "Digital Tulips? Returns to Investors in Initial Coin Offerings," working paper, Boston College, SSRN-id3182169.
4. OECD. Initial Coin Offerings (ICOs) for SME Financing [Електронний ресурс] / OECD. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.oecd.org/finance/ICOs-for-SME-Financing.pdf>.
5. World Bank. 2018. "Cryptocurrencies and Blockchain." Europe and Central Asia Economic Update (May), Washington, DC: World Bank. Doi: 10.1596/978-1-4648-1299-6.
6. Прімерова, О., Мартищенко, Б. (2018). Функціонування фондового ринку в умовах розвитку сучасних технологій.

СЕМІКОЛЕНОВА С. В.

Доцент кафедри фінансів, НаУКМА,

ФОМЕНКО О. М.

Студентка 4 р.н., НаУКМА

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА

Питання важливості охорони навколишнього середовища постало перед багатьма країнами протягом останнього століття. До цього владу турбував передусім стабільний економічний, тобто матеріальний, розвиток і захист від зовнішніх ворогів. Відомі економісти писали у своїх працях про сутність грошей, способи їх накопичення, розподіл ресурсів. Навіть така наука, як екологія, почала досліджувати вплив людини на середовище її життя лише наприкінці 20 століття.

Справжня небезпека для довкілля з'явилась із промисловою революцією 18 століття: тоді було винайдено способи виплавки заліза та інших металів, а також винайдення парової машини. Ці винаходи призвели до зростання кількості заводів і, відповідно, розвитку міст. У 19 столітті були перші спроби законодавчого регламентування обсягів шкідливих викидів та пов'язаного із ними обладнання, проте ці спроби не були успішними.

Виникнення питання про необхідність охорони навколишнього природного середовища пов'язане зі швидким значним зростанням населення Землі, зокрема внаслідок технологічного прогресу. Так як економіка і політика були спрямовані на максимально ефективне використання наявних ресурсів, технології дали змогу у малий проміжок часу знищувати природні ресурси. Це призвело до вирубування лісів, винищення деяких видів тварин. Поступова автоматизація виробництва, потреба в електроенергії, розвиток енергетичної промисловості призвели до забруднення води, ґрунтів і повітря. У 20 столітті додався вплив хімічної промисловості, розвинутого транспорту, що працює на продуктах нафтопромисловості. Викиди фабрик і заводів стали причинами глобального потепління і забруднення атмосфери. У результаті, екологічні проблеми перетворилися з місцевих і незначних на глобальні й такі, що загрожують людству загалом. Саме тому стан навколишнього середовища став